

آشنایی بیمه شدگان بیمه روستایی از تسهیلات، ضوابط و شرایط بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی در طرح پزشک خانواده در دانشگاه‌های علوم پزشکی استان‌های شمالی ایران: ۱۳۸۷

محمد اسماعیل مطلق^۱، سیدداود نصرالله پور شیروانی^{۲*}، حسن اشرفیان امیری^۳، محمد جواد کبیر^۴،
علی شبستانی منفرد^۵، آذین نحوی جوی^۶، سیمین موعودی^۷

- ۱- متخصص اطفال- دانشیار دانشگاه علوم پزشکی چندی شاپور اهواز
- ۲- دانشجوی Ph.D دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران-
- کارشناس ارشد مدیریت خدمات بهداشتی درمانی معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۳- متخصص داخلی - معاون بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۴- دانشجوی Ph.D دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی گلستان
- ۵- بیو فیزیک- دانشیار دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۶- دانشجوی Ph.D دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی ایران - مدیر مرکز تحقیقات سرطان بیمارستان امام خمینی تهران
- ۷- پزشک عمومی و MPH - معاون فنی معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی بابل

چکیده

زمینه و هدف: طرح ملی بیمه روستایی و پزشک خانواده بر اساس ماده ۹۱ قانون برنامه چهارم توسعه از ابتدای سال ۸۴ در مناطق روستایی و شهرهای کمتر از ۲۰۰۰۰ نفر جمعیت اجرا شده است. این مطالعه به منظور بررسی سطح آشنایی بیمه شدگان بیمه روستایی از تسهیلات، ضوابط و شرایط بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی در طرح پزشک خانواده دانشگاه‌های علوم پزشکی استان‌های شمالی ایران انجام گرفته است.

روش کار: این مطالعه توصیفی - تحلیلی به صورت مقطعی در نیمسال دوم ۱۳۸۷ انجام گرفت. محیط پژوهش مناطق روستایی و شهرهای کمتر از ۲۰۰۰۰ نفر تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی گلستان، مازندران، بابل و گیلان بوده است. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه خود ساخته و به روش مصاحبه جمع آوری و با آزمون‌های kendall و chi-square در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: از بین ۱۰۸۱ نفر بیمه شدگان بیمه روستایی مورد مطالعه، ۳۳ نفر (۳٪) دارای سطح آشنایی خوب، ۴۱۶ نفر (۴۱٪) دارای سطح آشنایی متوسط و ۶۳۲ نفر (۵۸٪) دارای سطح آشنایی ضعیف بودند. بین جنس، سن و سطح تحصیلات با سطح آشنایی رابطه معنی دار وجود داشت. بین تا هل، محل سکونت، شغل و دانشگاه علوم پزشکی مورد مطالعه با سطح آشنایی رابطه معنی دار آماری وجود نداشت.

نتیجه گیری: بطور کلی شناخت بیمه شدگان بیمه روستایی از تسهیلات، ضوابط و شرایط بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی در طرح پزشک خانواده پایین بوده و نیاز مبرم به اجرای برنامه‌های آموزشی وجود دارد.

واژگان کلیدی: بیمه روستایی، پزشک خانواده، مرکز بهداشتی درمانی

تعیین سطح آشنایی بیمه شدگان بالای ۲۰ سال بیمه روستایی از تسهیلات، ضوابط و شرایط بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی در طرح پژوهش خانواده در دانشگاه‌های علوم پزشکی استان‌های شمالی ایران انجام گرفت.

روش کار

این مطالعه از نوع توصیفی - تحلیلی و پیمایشی بوده که به صورت مقطعی در نیمسال دوم ۱۳۸۷ انجام گرفت. محیط پژوهش مناطق روستایی و شهرهای کمتر از ۲۰۰۰۰ نفر تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی استان‌های شمالی ایران بود. بیمه شدگان بالای ۲۰ سال بیمه روستایی که حداقل یکبار از دفترچه استفاده کرده بودند، جامعه پژوهش را تشکیل دادند. نمونه گیری در دو مرحله به صورت زیر انجام گرفت: در مرحله اول ۲۰٪ مراکز بهداشتی درمانی مجری طرح در هر دانشگاه بعنوان خوش پژوهش تعیین شدند که برای انتخاب آنها ابتدا نام مراکز بهداشتی درمانی روستایی یا شهری روستایی مجری طرح مستقر در شهرستان‌های تحت پوشش هر دانشگاه از غرب به شرق فهرست گردید و بعد به روش تصادفی سیتماتیک، ۲۴ مرکز بهداشتی درمانی از ۱۲۵ مرکز تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی گلستان، ۴۱ مرکز بهداشتی درمانی از ۲۰۴ مرکز تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ۱۱ مرکز بهداشتی درمانی از ۲۹ مرکز تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی بابل و ۳۱ مرکز بهداشتی درمانی از ۱۶۳ مرکز تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی گیلان مجموعاً ۱۰۸ مرکز از کل ۵۲۱ مرکز مجری بعنوان خوش انتخاب شدند. در مرحله دوم با مراجعته به مرکز یا خوش منتخب، از ۸-۱۲ نفر بیمه شده بیمه روستایی که به مرکز مراجعه نمودند (نمونه در دسترس)، مصاحبه بعمل آمد. ابزار جمع آوری داده‌ها پرسشنامه خود ساخته (شامل ۱۱ سوال از متغیرهای مستقل یا زمینه‌ای، ۱۰ سوال در خصوص آشنایی با پژوهش خانواده، شرایط کار و نحوه تحت پوشش بودن، ۷ سوال در خصوص ضوابط استفاده از دفترچه بیمه روستایی، ۷ سوال در خصوص تسهیلات برقرار شده برای دارندگان دفترچه بیمه روستایی و یک سوال در خصوص منبع کسب اطلاعات) بوده که روابی آن با استناد به منابع معتبر (۶) به تایید خبرگان رسیده و پایایی آن هم با آزمون کربنباخ ۹۱٪ تعیین گردید. برای امتیاز دهی پاسخ سوالات در صورتی که از سوال مورد مصاحبه اطلاع داشتند نمره ۱ و در صورت عدم اطلاع نمره صفر داده می‌شد. دسته بندی امتیازات با مقیاس سه رتبه‌ای بوگاردوس در سطح خوب (با ۷۵-۱۰۰٪ کل نمره)، متوسط (با ۵۰-۷۵٪ کل نمره) و ضعیف (با کمتر از ۵۰٪ کل نمره) صورت پذیرفت. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های Kendall's chi-square در نرم افزار SPSS در سطح معنی داری $p < 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

مقدمه

نظام مراقبت سلامت در کشورهای مختلف با تاثیر پذیری از شرایط سیاسی، اقتصادی و فرهنگی جهت ارایه خدمات سلامت از قبیل: پیش‌گیری، درمانی و بازتوانی به آحاد مردم به شکل‌های متفاوت سازماندهی می‌شود^(۱). بیمه بهداشتی در عمد کشورهای پیشرفته غربی، طب ملی در بیشتر کشورهای سوسیالیستی و معاونت عمومی یا شیوه مختلط در اکثر کشورهای در حال توسعه سه شکل غالب سازماندهی نظام مراقبت بهداشتی درمانی جهان حاضر می‌باشد که ایران در دسته سوم قرار دارد^(۲-۳). پوشش ناکامل خدمات بهداشتی درمانی، عرضه خدمات پزشکی بیشتر بر مبنای تقاضانه لزوماً برای رفع نیازهای، تامین خدمات بهداشتی و طب پیشگیری بدون مشارکت بخش خصوصی فقط توسط دولت، تعدد مراکز و عدم هماهنگی بین آن‌ها، مراجعات بی‌مورد و بی‌نتیجه بیماران به مراکز درمانی و تخصصی مختلف بخاطر عدم وجود سیستم جامع مناسب، وجود سیستم ناقص آمارگیری و ثبت نامناسب اطلاعات، توزیع نامناسب و غیرعادلانه پزشکان، درآمد پایین قسمت اعظم مردم بویژه در مناطق روستائی و همچنین مناطق فقیرنشین شهری، کمبود بودجه و اعتبارات بهداشتی، بازار پر رونق طب خصوصی که غالباً ممکن به تکنولوژی پیشرفته برای استفاده اقتدار مرphe شهری است و عدم مشارکت فعال مردم در برنامه‌ریزی و اجرای برنامه بهداشتی از مشکلات و نارسایی‌های بارز شیوه مختلط می‌باشد^(۴-۵). در ایران برای فانق آمدن بر تعدادی از مشکلات و نارسایی‌های مذکور طرح ملی بیمه روستایی و پزشک خانواده بر اساس ماده ۹۱ قانون برنامه چهارم توسعه با اهداف: ۱- ایجاد نظام ارجاع در کشور -۲- افزایش پاسخگویی در بازار سلامت -۳- افزایش دسترسی مردم به خدمات سلامت -۴- کاهش هزینه‌های غیر ضروری در بازار سلامت و افزایش پوشش خدمات، از ابتدای سال ۸۴ در مناطق روستایی و شهرهای کمتر از ۲۰۰۰۰ نفر جمعیت اجرا شده است^(۶-۷). در این طرح تقریباً کلیه ساکنین مناطق مذکور که فاقد هر گونه بیمه درمانی بودند از دفترچه بیمه روستایی برخوردار شدند^(۸). شرایط استفاده و بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی تا حدود زیادی متفاوت با سایر دفترچه‌های درمانی موجود در کشور بوده و مزایای غالب آن در رعایت ضوابط مربوطه در طرح پژوهش خانواده و نظام ارجاع نهفته است که اگر بیمه شده با ضوابط تعیین شده آشنا باشد، ضمن برخورداری به موقع از همه مزایایی برقرار شده، می‌تواند در همکاری با پژوهش خانواده و سایر اعضای تیم سلامت در بهبود و اثربخشی نظام مراقبت سلامت نقش مهمی را ایفا نماید. بنابراین آگاهی بیمه شدگان روستایی و توجه و رعایت آنها در اجرای موفق برنامه‌های طرح پژوهش خانواده و نظام ارجاع اهمیت زیادی دارد. این مطالعه با توجه به گذشت بیش از ۳ سال از شروع طرح پژوهش خانواده و بیمه روستایی جهت

یافته ها

ساعت رسمی در سایر موارد مطالعه شده بسیار ضعیف می باشد. از کل جمعیت مورد مطالعه ۳۳ نفر (۰٪) دارای سطح آشنایی خوب، ۴۱۶ نفر (۳۸٪) دارای سطح آشنایی متوسط و ۶۳۲ نفر (۵۸٪) دارای سطح آشنایی ضعیف بودند. بین سطح آشنایی بیمه شدگان بیمه روستایی در دانشگاه های علوم پزشکی موردنظر در استان های شمالی ایران تفاوت معنی داری وجود نداشت ($P > 0.281$).

بین آشنایی کلی با سن بیمه شدگان بیمه روستایی در استان های شمالی رابطه معنی دار وجود داشت ($R = -0.69$, $P < 0.001$). بین آشنایی کلی با سطح تحصیلات بیمه شدگان بیمه روستایی در استان های شمالی ایران رابطه مستقیم معنی داری وجود داشت ($R = +0.173$, $P < 0.001$). بین سطح آشنایی و جنس بیمه شدگان بیمه روستایی در استان های شمالی ایران رابطه معنی داری وجود داشت ($R = +0.001$, $P < 0.001$). به عبارتی نتایج نشان داد که زنان از اطلاعات بیشتری نسبت به مردان برخوردار بودند.

بین سطح آشنایی و وضعیت تا هل بیمه شدگان بیمه روستایی در استان های شمالی ایران رابطه معنی داری وجود نداشت ($P > 0.122$).

بین سطح آشنایی و محل سکونت بیمه شدگان بیمه روستایی (روستای استقرار مرکز، روستای استقرار خانه بهداشت و روستای اقماری) در استان های شمالی ایران رابطه معنی داری وجود نداشت ($P > 0.219$).

بین سطح آشنایی و شغل بیمه شدگان بیمه روستایی در استان های شمالی ایران رابطه معنی داری وجود نداشت ($P > 0.084$).

از بین ۱۰۸۱ نفر بیمه شدگان بیمه روستایی موردنظر ۶۸۶ نفر (۶۳٪) زن، ۹۴۱ نفر (۷۷٪) متاهل بودند. از نظر سطح تحصیلات ۱۷۳ نفر (۱۶٪) بی سواد، ۳۳۱ نفر (۳۰٪) خواندن و نوشتن تا ابتدایی، ۲۴۲ نفر (۲۲٪) راهنمایی، ۸۵ نفر (۷٪) دبیرستان، ۲۰۱ نفر (۱۸٪) دیپلم و مابقی مدرک دانشگاهی داشتند. از نظر شغلی ۱۶۹ نفر (۱۵٪) کشاورز، ۸۴ نفر (۷٪) کارگر، ۶۱۵ نفر (۵۶٪) خانه دار، ۵۲ نفر (۴٪) محصل یا دانشجو و بقیه از سایر مشاغل بودند. از نظر محل سکونت ۲۴۱ نفر (۲۲٪) در روستا یا شهر استقرار مرکز بهداشتی درمانی، ۶۱۷ نفر (۵۷٪) در روستای استقرار خانه بهداشت و مابقی ساکن روستاهای اقماری یا تحت پوشش تیم سیار بودند. از نظر پوشش دانشگاهی ۲۴۷ نفر (۲۲٪) تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی گلستان، ۱۰۱ نفر (۹٪) تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی بابل، ۴۱۰ نفر (۳۷٪) تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی مازندران و ۳۲۳ نفر (۲۹٪) تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی گیلان بودند. جدول ۱ تا ۴ میزان شناخت افراد بالای ۲۰ سال بیمه شده روستایی را از تسهیلات، ضوابط و شرایط بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی در طرح پژوهش خانواده نشان می دهد. جدول ۱ نشان می دهد که بیشترین میزان شناخت مربوط به جنس پزشک خانواده بوده است. جدول ۲ نشان می دهد که میزان شناخت بیمه شدگان بیمه روستایی جز در خصوص مدت اعتبار ارجاع و میانگین مجاز تجویز دارو (۲/۵ قلم)، تقریباً خوب می باشد. جدول ۳ نشان می دهد که میزان شناخت بیمه شدگان بیمه روستایی جز در خصوص فرانشیز ویزیت پزشک خانواده در

جدول ۱: فراوانی شناخت بیمه شدگان بالای ۲۰ سال بیمه روستایی از پزشک خانواده مربوط و شرایط بهره مندی از خدمات

ردیف	سوالات	کل می دانستند	درصد (تعداد)
۱	تحت پوشش یک پزشک خانواده بودن	۱۰۸۱	۶۲/۳
۲	دانستن جنس پزشک خانواده خود	۱۰۸۱	۷۶/۵
۳	دانستن نام پزشک خانواده خود	۱۰۸۱	۴۵/۸
۴	دانستن ساعت کار رسمی پزشک خانواده	۱۰۸۱	۱۶/۰
۵	دانستن محل اجرای برنامه کشیک شب و روزهای تعطیل رسمی که در صورت نیاز می تواند مراجعه نماید	۱۰۸۱	۴۴/۷
۶	دانستن ساعت کار شیفت شب و روزهای تعطیل رسمی برنامه دهگردشی پزشک خانواده خود	۱۰۸۱	۱۴/۸
۷	دانستن پرونده سلامت برای همه اعضای خانوار در نزد پزشک خانواده	۱۰۷۴	۴۷/۰
۸	ثبت نتایج ویزیت توسط پزشک متخصص سطح دو با قید نمودن پشت صفحه دفترچه	۱۰۸۱	۳۱/۹
۹	در صورت ارجاع به سطح دو و انجام ویزیت، ارایه نتایج ویزیت (پسخوراند) پزشک متخصص به پزشک خانواده تا ثبت آن در پرونده سلامت	۱۰۸۱	۱۸/۲
۱۰		۱۰۸۱	۱۴/۸

جدول ۲: فراوانی شناخت بیمه شدگان بالای ۲۰ سال بیمه روستایی از ضوابط استفاده از دفترچه

ردیف	سوالات	کل می دانستند	درصد (تعداد)
۱	مراجعه به پزشک خانواده خود، با ارجاع از خانه بهداشت	(۵۴۸) ۵۰/۶ ۱۰۸۱	
۲	با دستور پزشک خانواده مرکز، دریافت دارو فقط در داروخانه های طرف قرارداد	(۷۸۳) ۷۲/۴ ۱۰۸۱	
۳	با دستور پزشک خانواده، انجام آزمایش و رادیولوژی در مراکز تشخیصی طرف قرارداد	(۵۱۷) ۴۷/۸ ۱۰۸۱	
۴	با ارجاع پزشک خانواده، ویزیت در بیمارستان های دولتی و مطب های تخصصی طرف قرارداد	(۶۷۵) ۶۲/۴ ۱۰۸۱	
۵	با ارجاع پزشک خانواده، بستری در بیمارستان های دولتی (سطح دوم و سوم)	(۵۹۱) ۵۴/۶ ۱۰۸۱	
۶	اعتبار دستور ارجاع حداکثر یک ماه	(۱۳۵) ۱۲/۶ ۱۰۸۱	
۷	میانگین مجاز تجویز دارو (۲/۵ قلم) توسط پزشک خانواده در دفترچه بیمه روستایی	(۱۷۹) ۱۶/۵ ۱۰۸۱	

جدول ۳: فراوانی شناخت بیمه شدگان بالای ۲۰ سال بیمه روستایی از تسهیلات مورد استفاده با دفترچه بیمه روستایی

ردیف	سئوالات	کل می دانستند	درصد(تعداد)
۱	فرانشیز ویزیت پزشک خانواده در ساعت رسمی	(۷۸۲) ۷۲/۳ ۱۰۸۱	
۲	رایگان بودن تزریقات و پانسمان در مرکز به شرط نسخه توسط پزشک خانواده	(۱۵۶) ۱۴/۵ ۱۰۸۱	
۳	فرانشیز ویزیت پزشک خانواده در شیفت شب و روزهای تعطیل	(۱۰۹) ۱۰/۱ ۱۰۸۱	
۴	فرانشیز دریافت دارو از داروخانه های طرف قرارداد	(۱۲۱) ۱۱/۲ ۱۰۸۱	
۵	فرانشیز انجام آزمایش و رادیولوژی در مراکز تشخیصی طرف قرارداد	(۴۲) ۳/۹ ۱۰۸۱	
۶	فرانشیز ویزیت پزشک خانواده در منزل بیمار (صورت لزوم)	(۷) ۰/۶ ۱۰۸۱	
۷	فرانشیز بستری در بیمارستان های سطح دوم و سوم	(۵۶) ۵/۲ ۱۰۸۱	

جدول ۴: فراوانی منبع کسب اطلاعات بیمه شدگان بیمه روستایی در خصوص تسهیلات، ضوابط و شرایط بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی در دانشگاه های علوم پزشکی استان های شمالی ایران

ردیف	منبع کسب اطلاع	نام دانشگاه	بهورزان	پزشکان خانواده	آشنایان / همسایه ها	سایر	کل	درصد (تعداد)				
۱	بابل		(۴۵) ۴۴/۵	(۱۱) ۱۱/۹	(۵) ۵	(۴۰) ۳۹/۶	(۴۰)	۱۰۱				
۲	مازندران		(۱۹۵) ۴۷/۶	(۳۱) ۷/۶	(۲۹) ۷	(۱۵۵) ۳۷/۸	(۱۵۵)	۴۱۰				
۳	گیلان		(۱۰۵) ۳۲/۷	(۴۶) ۱۴/۳	(۱۸) ۵/۶	(۱۵۴) ۴۷/۷	(۱۵۴)	۳۲۳				
۴	گلستان		(۶۷) ۴۷/۱	(۳۳) ۱۳/۴	(۲۳) ۹/۳	(۱۲۴) ۵۰/۲	(۱۲۴)	۲۴۷				
جمع			(۴۱۲) ۳۸/۱	(۱۲۱) ۱۱/۲	(۷۵) ۷	(۴۷۳) ۴۳/۷	(۴۷۳)	۱۰۸۱				

بیش از ۳ سال از شروع طرح پزشک خانواده و بیمه روستایی، سطح آشنایی بیمه شدگان بیمه روستایی پایین می باشد. حداقل موارد آشنایی مربوط به تعریفه ویزیت منزل (۶٪) و حدакثر آشنایی مربوط به جنس پزشک خانواده (مرد / زن) (۶٪) بوده است. موضوعی که در مصاحبه خیلی توجه پرسشگران را جلب نموده، آشنایی بیمه شدگان بیمه روستایی با اصطلاح پزشک خانواده بود که در اغلب موارد با این اصطلاح نا آشنا بودند. در صورتیکه دستورالعمل کشوری با توصیه بر برگزاری جلسه معارفه تاکید نموده است که مردم با پزشک

با توجه به داده های جدول ۴ بین منبع کسب اطلاعات بیمه شدگان بیمه روستایی در خصوص تسهیلات، ضوابط و شرایط بهره مندی از دفترچه بیمه روستایی در طرح پزشک خانواده و بیمه روستایی در دانشگاه های علوم پزشکی استان های شمالی ایران تفاوت معنی دار آماری وجود داشت (P < 0.001).

بحث

یافته های این پژوهش نشان می دهد که علی رغم گذشت

این اختلاف نتایج ممکن است بخاطر تفاوت فردی افراد مورد مطالعه یا نوع سوالات باشد.

یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که بین جنس و سطح آشنايی رابطه معنی دار وجود داشت که اين ارتباط ممکن است بيشتر بخاطر مراجعه بيشتر زنان به مراکز بهداشتی درمانی نسبت به مردان باشد. چراکه زنان علاوه بر تقاضای بيشتر خدمات بهداشتی درمانی نسبت به مردان (۱۲)، بيشتر از مردان مسئولیت همراهی کودکان و والدین به مراکز بهداشتی درمانی را به عهده می‌گيرند. در اين مطالعه همچنین بين آشنايی كلی با سطح تحصيلات رابطه مستقيم معنی دار و با سن رابطه معكوس معنی دار وجود داشت که در مطالعه رئيسی و همكاران هم همین رابطه گزارش گردید (۱۰).

نتيجه گيري

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان اظهار نمود که شناخت بيمه شدگان بيمه روستايي از تسهيلات، ضوابط و شرایط بهره مندي از دفترچه بيمه روستايي در طرح پزشك خانواده پايانين بوده و بخاطر نداشتن آگاهي هاي لازم ممکن است از خيلي از خدمات مورد نياز محروم و يا بعلت اصرار و پافشاري در تقاضاي بعضی از خدمات غيرضروري يا خارج از ضوابط باعث ايجاد چالش با ارائه دهنديگان خدمات خصوصا پزشكان خانواده شوند. لذا برگزاری جلسات گروهي با بيمه شدگان روستايي، جلب مشاركت هيئت امناء جهت توجيه نمودن مردم، نمايش فيلم هاي مرتبط در روستاهها، پيغيри پخش برنامه هاي اطلاع رسانی از طريق صدا و سيمای محلی پيشنهاد می‌گردد.

تشکر و قدردانی

بدينوسيله از مرکز توسعه شبکه و ارتقاء سلامت معاونت سلامت و معاونت تحقیقات و فن آوري دانشگاه علوم پزشكی بابل به جهت حمایت مالي، از معاونت بهداشتی دانشگاه هاي علوم پزشكی بابل، مازندران، گيلان و گلستان و همچنین از روسای مراکز بهداشت شهرستان هاي تحت پوشش و مدیران و كارشناسان گسترش آنها بخاطر مساعدت در اجرای طرح و از خانم ها: حسیني، غلامپور، زوبين، رمضاني و اميديان و آقایان ملکزاده و نيك بخت از كارشناسان بهداشت خانواده و مبارزه با بيماري هاي معاونت بهداشتی بابل که به عنوان پرسشگر كل داده های پژوهش را در سطح ۳ استان جمع آوري نمودند و از آقای دکتر علیزاده بخاطر راهنمایي هاي ارزنده در تحليل داده ها صميمانه تقدير و تشکر می‌گردد.

خانواده خود و از مسئوليت و وظایف ايشان در قبال سلامتی جمعیت تحت پوشش آگاه شوند. و بدین طریق نیازهای سلامتی خود را در چارچوب شرایط، ضوابط و تسهیلات فراهم شده تقاضا نمایند. به علت پايانين بودن سطح آشنايي ممکن است بيمه شدگان از بعضی از خدمات در نظر گرفته شده به موقع بهره مند نشوند و بالعکس برای بعضی از خدمات خارج از ضوابط اصرار و پافشاري نماید و يا مسیری خارج از چارچوب تعیين شده را طی نماید که منجر به افزایش هزينه شود. اگر بيمه شده از تسهيلات در نظر گرفته شده آگاه باشد طبیعي است که از آن بهره مند می‌گردد. همانطور که جدول ۳ نشان می‌دهد تنها ۱۴/۵ درصد می‌دانستند که در صورت ويزيت توسط پزشك خانواده، تزريق کليه آمپول هاي نسخه شده و پانسمان توصيه شده رايگان می‌باشد. آگاه شدن بيمه روستايي از تسهيلات فوق باعث می‌شود که نيازهای خود را بدون پرداخت وجهی برآورده و خود اين باعث می‌شود از مراجعيه به درمانگرهای غيرحرفای یا فاقد مجوز اجتناب گردد. ناآگاه بودن بيمه شدگان روستايي مشكلات زيادي برای ارائه دهنديگان خدمات خصوصا پزشكان خانواده بوجود می‌آورد. در مطالعه انجام گرفته در دانشگاه هاي استان هاي شمالی كشور بيش از ۸۰ درصد پزشكان خانواده اظهار نمودند که بيمه شدگان روستايي بخاطر عدم اطلاع از ضوابط تعیين شده درخواست بي مورد ارجاع به سطح ۲ را می‌نمایند، بيش از حد نياز دارو درخواست می‌كنند و بدون نياز به انجام موارد تشخيصي، حتی برای MRI هم تقاضا می‌نمایند (۹). به خاطر همین مشكلات معمول بيش از ۹۰ درصد پزشكان اطلاع رسانی جامع و گسترده در خصوص استفاده صحيح از دفترچه روستايي را پيشنهاد نمودند (۹). از طرف ديگر اگر بيمه شده روستايي با ضوابط تعیين شده آشنا نباشد ممکن است محتمل هزيته بيشتری شود چراکه بسيار اتفاق می‌افتد که بيمه شده روستايي به جاي مراجعيه به آزمایشگاه طرف قرارداد، به آزمایشگاه غير طرف قرارداد مراجعيه و به جاي پرداخت ۳۰ درصد هزيته، کل هزيته را پرداخت می‌نماید. تحقيقی که رئيسی و همكاران در حوزه تحت پوشش دانشگاه علوم پزشكی ايران انجام دادند، سطح آشنايي بيمه شدگان روستايي را ۱۵/۶ در سطح متوسط و ۸۴/۴ درصد در سطح ضعيف گزارش نمودند (۱۰) که کمي پايانين تر از مطالعه حاضر می‌باشد. يكی از دلایل بالا بودن سطح آشنايي بيمه شدگان روستايي در اين مطالعه ممکن است بخاطر مشاركت بيشتر بهورزان در استان هاي شمالی باشد چراکه در مطالعه حاضر ۳۸/۲ افراد اظهار نمودند که بيشترین اطلاعات را از بهورزان كسب نمودند در صورتی که اين مورد در مطالعه رئيسی و همكاران ۱۶/۴ بوده است (۱۰). اما مطالعه اى که توسط معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشكی گلستان انجام گرفته سطح آگاهي روستائيان را در بيشتر موارد بالا و خوب گزارش نمود (۱۱). که

References

1. Davoudi S. Health and its determinants. 1st ed. Tehran – Iran: Asare Mouaser; 2008: 140-142.
2. Pileroudi S. Township network health and treatment. 3rd ed. UNISEF Office in Iran – Tehran: Ministry of Health and Medical Education of Iran; 1999:12-13.
3. Asefzadeh S, Rezapour A. Health management.1st ed. Gazvin- Iran: Gazvin University of Medical Sciences; 2006.
4. Nekooei Moghadam M, Beheshtifar M. Health services planning. 1st ed. National Public Health Management Center (NPMC). Iran: Tabriz University of Medical Sciences; 2005.
5. Sadeghiani E. Role of family physician in expenditure control and quality. Management improvement seminar. 2004 August 6. Babol University Medical Sciences. Iran.
6. Family physician Instruction. Ministry of Health and Medical Education. Version 9; Sep 2009, 4-102.
7. Family physician and referral system. Ministry of Health and Medical Education of Iran, Tehran – Iran. Health system reform of national unit; 2004.
8. Report of implicational assurance of rural and family physician program. Ministry of Health and Medical Education of Iran. Tehran – Iran: Assistant of health. 2007.
9. Nasrollahpour Shirvani D, Ashrafian Amiri H, Kabir M.J, Shabestani Monfared A. To evaluate the quality of family physician program in northern Provinces of Iran (report of research plan with code 7121167/252- Approved by Babol University Medical Sciences); 2008. 91-102.
10. Raeisi P, Nasrollahpour Shirvani D, Kabir M.J. To evaluate the quality of family physician program in Iran University Medical Sciences (report of research plan with code 792 - Approved by Iran University Medical Sciences); 2009. 61-92.
11. Survey of Knowledge, attitude and practice of people rural about family physician (FP) program in province of Gorgan. Approved by Gorgan University Medical Sciences. 2006: 2-3.
12. Sadoghihasanabadi A. Principles of public health. Fars Province of University of medical sciences. Shiraz; 1994.